

Производство по глава 28 от НПК.

С постановление от 19.01.2024г. на РП -Монтана,ТО Берковица е предложено на БРС да признае обвиняемата Д. Н. Б. за виновна за извършено престъпление по чл.326 ал.1 от НК, като приеме, че са налице предпоставките по чл.78а от НК и да ѝ бъде наложено административно наказание.

Деецът нередовно призован не се явява в съдебно заседание,същата се представлява от служебно назначен защитник.

За РП-Монтана,ТО Берковица редовно призовани се явява прокурор, който пледира за налагане на наказание по чл. 78а от НК в размер към минималния, а именно 1000 лв.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа страна: :

От Дирекция „Национална система 112“, Районен център 112-Монтана е предоставена информация, налична и по приложен цифров формат на СД, че на 04.12.2023г. в 22.18.57 часа към ЕЕНСП 112 е постъпило обаждане от мобилен телефон с чужда карта 34641274038. Подаващата сигнала се представила като Д. Н. Б. и заявила, че има изнасилване в гр.Вършец. Незабавно от страна на РУ-Берковица са предприети процесуално-следствени действия, а именно разпити на свидетели. Образувано било досъдебно производство, в хода на което след проведени множество разпити на свидетели е установено следното:

Свидетелката, непълнолетната В. Д. Н. заявява, че живее заедно с майка си Д. Н. Б. в гр.Вършец, като през м.08.2023г. майка ѝ отишла да работи в Испания. Обяснява също, че от края на м.09.2023г. имала интимна връзка с Б.В.В. Последният на 24.11.2023г. вечерта дошъл в дома ѝ и казал, че иска да се ожени за нея. След това двамата се прегръщали, целували и по взаимно съгласие правили секс. На следващия ден - 25.11.2023г. свидетелката В. Н., заедно с приятеля си, свидетеля Б.В. отишли в дома на последния и пред неговата майка, свидетелката В. И.а В. заявили, че се обичат и са спали заедно. Разбрали се, когато майка ѝ си дойде от Испания, Н. да им каже и тогава те да я искат за снаха и да правят сватба. След като обвиняемата Б. се прибрала от Испания, дъщеря ѝ В. ѝ казала, че с Бисер се обичат, правили са секс и той я иска за жена.

Вечерта на 04.12.2023г. в дома на обвиняемата Д. Н. Б. отишли свидетелите Б.В. и неговата майка В.В., предложили да вземат В. за снаха и да направят годеж, като предложили 5000 лева. Тогава обвиняемата Б. се ядосала, изгонила ги от дома си и тогава подала сигнала на ЕЕН 112, че дъщеря ѝ е изнасилена.

Видно от Съдебномедицинско удостоверение № 229/2023г., изготвено на 06.12.2023г. е, че при прегледа на В. Д. Н. на 14 години, по главата, тялото, включително гърдите и половия орган и крайниците, не се установяват видими външни следи от пресни травматични увреждания, както

и на следи и зацапвания, говорещи за извършван наскоро полов акт. Състоянието на половия орган е такова, че със същата е могло да се извършва полов акт без да има допълнителни разкъсвания и увреждания.

Привлечена и разпитана в качеството на обвиняема за престъпление по чл.326, ал.1, предложение второ от НК е Д. Н. Б., същата се признава за виновна. Обяснява, че дъщеря ѝ не е била изнасилена, с Бисер се обичали и искали да се вземат, но тя не била навършила 16 години и това не можело да стане. Тя била много ядосана и искала да прекъсне връзката им, но това се оказало невъзможно, тъй като двамата се обичали и се искали.

С оглед изложеното, съдът прави правния извод, че Д. Н. Б. е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението от общ характер наказуемо по чл. 326 ал1от НК.

Деянието е осъществено чрез действие - чрез подаване на спешния телефон 112 на невярно повикване за извършено умишлено престъпление, а именно за изнасилване на непълнолетна. Вследствие на това обаждане от страна на органите на РУ-Берковица незабавно са отпочнати процесуално-следствени действия, образувано било досъдебно производство. От установената по делото фактическа обстановка е видно, че обвиняемата Б. действително е извършила деянието, за което и е повдигнато обвинение, а именно за подаване от нейна страна на невярно повикване на спешния телефон 112 за това, че било извършено престъпление, за което е знаела, че не е извършено.

От субективна страна деянието е извършено виновно, като обвиняемата Д. Б. е предвиждала настъпването на общественноопасните последици, съзнавала е противоправния характер на поведението си.Разбирала е, че подава невярно повикване на спешния телефон, че е било извършено престъпление, за което знае, че не е било извършено.

За престъплението по горепосочената квалификация, законът предвижда наказание лишаване от свобода до две години. Същевременно се установи, че нарушителят е пълнолетна и не е осъждана за престъпление и не е освобождавана от наказателна отговорност по реда на раздел IV от глава VIII от НК, а в резултат на деянието няма нанесени преки и съставомерни имуществени вреди, така че следва да бъде освободена от наказателна отговорност при условията на чл.78а от НК. С оглед определяне размера на предвиденото наказание, съдът отчете, че нарушителят не представлява голяма обществена опасност, но с оглед ангажирането на полицейски служители и направените разходи на сили и средства по установяване на подадения сигнал счете, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати като и бъде наложено административно наказание на основание чл.78а ал.1 от НК "глоба" в размер на 1000 лв.

По този начин и с това административно наказание съдът счита, че ще бъдат постигнати целите на генералната и специалната превенция.

Водим от горното и на основание чл.378 ал.4 т.1 от НПК, съдът постанови решението си.

